

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters uit Roosendaal, Jef Laureyns, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke) en Jan Dijkhuizen, werkzaam bij de Graafschap dierenartsen te Vorden, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Meerdere oorzaken voor deze veelvoorkomende aandoening

Aan nageboorte staan

In de agenda stond de mededeling dat ik bij de bedrijfsvisite nageboortecapsules mee moest nemen. Dat is op zich niet zeldzaam, maar niet lang daarvoor had ik ook al een doosje meegenomen. Zoals de meeste veehouders behandelt deze veehouder de dieren zelf volgens zijn bedrijfsbehandelplan. In dit geval is dat met nageboortecapsules of twee gram oxytetracycline één keer daags en bij koorts antibiotica in de nekspier, soms in combinatie met een ontstekingsremmer. Het was wel iets om tijdens het bezoek extra aandacht aan te besteden.

De veehouder was blijkbaar dezelfde mening toegedaan, want zodra ik aankwam, zei hij een beetje zuchtend dat al zijn dieren na het afkalven aan de nageboorte bleven staan. 'Het lijkt wel besmettelijk', klonk het. Dat kon ik snel ontkrachten, want als dieren normaal en na een volledige drachtperiode afkalven, is het zeker niet besmettelijk. Maar een niet optimale voeding in de periode vóór het afkalven of een tekort aan vitaminen en mineralen in die periode verhogen wel de kans op deze aandoening.

Tijdens het bezoek bekeken we het rantsoen en de kuilmontersuitslagen, maar ook de conditie van de droge koeien en de kalfvaarzen. Ten slotte namen we bloed- en urinemonsters van enkele dieren voor onderzoek op vitaminen en mineralen. De vitamine E- en seleniumgehalten bleken veel te laag en het advies was een extra toediening in de vorm van droogstandsmaterialen of een mineralenbolus. De injectievorm is enkel voor vaarzen geregistreerd.

De encyclopedie **retentio secundinarum**

Bij het rund zitten de vruchtvliezen vast aan de baarmoeder in de vorm van knobbels. Deze cotyledonen van de vruchtvliezen zitten vast aan de karunkels van de baarmoederwand. Colla-

zorgt voor een sterke verbinding. tivititeit van witte bloedcellen, beide enzymen en hormonen zorgt r het oplossen van deze verbinding na de kalving en regelt zo het komen van de nageboorte, normaal binnen zes tot twaalf uur na et afkalven.

bij een tweelinggeboorte of vroeggeboorte blijft de koe bijna altijd aan de nageboorte staan. Ook bij een zware bevalling en/of een dood kalf, bij melkziekte, al dan niet klinisch, bij een vita-

minen- en mineralentekort of een niet optimale lichaamsconditie in de periode vóór afkalven is er een grote kans op deze aandoening. Maar zelfs optimaal gevoerde dieren die volkomen normaal kalven, kunnen aan de nageboorte blijven staan. Soms wel tot acht procent van het koppel. Als vervelende complicatie kan een acute baarmoederontsteking met een doodzieke koe ontstaan.

Koeien aan de nageboorte hebben over het algemeen een langere tussenkalftijd. De therapie bestaat uit het toedienen van antibiotica in de baarmoeder eventueel gecombineerd met een antibioticuminjectie in de spier. Sommigen claimen effect door injectie van oxytocine en prostaglandine, maar dat is niet wetenschappelijk aangetoond. Als de aandoening bij meer dan tien procent van de afkalfende dieren voorkomt, spreken we van een bedrijfsprobleem, waarbij de oorzaak en ook de oplossing gevonden kunnen worden in het management van de belangrijke periode voor het afkalven.

